

րի արձիճ պաղաւ, ընդոնք թողին, գացին:

Պառաւն էկաւ, կայնաւ հորու վրէն թէ—Մհեր, արձիճ լցին հորու մէջ, արձիճ պաղաւ, արի բըզի հանիմ:

Ըսեց.—Ի՞մալ ընծի կ'հանիս, չըս կեարնայ ընծի մինակ հանի:

Ըսեց.—Իմ ախչիկներ կ'առնի՞ս, օր բերիմ իմ ախչիկներ, քըզի հանիմ:

Ըսեց.—Վառնիմ գնա քու ախչիկներ բի, մէկ լէ շիրիդ բի հետդ ի Պառաւ գնաց, առաւ ուր եօթ ախչիկ, շիրիդ հետ էկաւ:

Էկան, կայնան հորու վրէն ու շիրիդ կատին հորու մէջ: Մհեր կապեց շիրիդ ուր մէջք, քաշին, հանին, ու ժողվեց ախչիկներն ու պառաւ լցեց հորու մէջ:

Էկաւ էն արձիճի վրէն մէկ սաղրինջ խաղցաւ:

Էդ տէղէն էլաւ, էկաւ քաղքի մէջ. էկաւ, տեսաւ, օր մէկ ջուլեակ հինած կ'էներ, հինած կ'էներ ու կ'իլեր. հինածի կէս սև էր, կէս սիւտակ էր:

Ու հարցուց թէ—Յօրի մէկ սև կ'հինիս, մէկ սիւտակ ու կ'իլաս հետ:

Գործըրար ըսեց.—Ես Սասունայ իմ, Մհերին բռնեցին, թալին հորու մէջ, էն աբով մէկ սև կ'հինիմ, մէկ սիւտակ ու կ'իլամ:

Էդ տեղէն Մհեր գնաց Շաբի-արքանի կուշտ ու ըսեց.—Շաբի-արքան, ըսեց, ես Սասունայ իմ, ես Մհերի ձիուն շատ սայիտուտեն էրեր իմ, Մհերի շորեր տու հագնիմ, Մհերի սիլահ տու կապիմ, էրթամ ձին բռնեմ ու բերիմ քըզի. բաւականի խոշուն լէ տու հետս ի տանիմ, օր ձին բռնեմ, բերիմ:

Խոշուն տուեց ու առաւ հետ, գնաց. տարաւ, իցկեց խոշուն

բի-արքանի վերայ, այլ Հալաբու խալիֆայի վերայ, որը նշանուած էր Մհերի կնոջ վերայ, և Մհեր ամուսնանալով՝ յափշտակել էր նորա ձեռքից: Հալաբու խալիֆան խորամանկութեամբ Մհերին բռնում, հորի մէջ է ձգում. պառաւը հանում է, ինչպէս և այստեղ: